

Full diocesà

19 d'octubre del 2014

p5 —Florenci Gras rebé l'ordenació sacerdotal a la catedral de Vic

p6 i p7 —Els bisbes catalans es pronuncien sobre la situació política

Beat Pau VI, papa

Avui, diumenge dia 19 d'octubre, és beatificat a Roma el papa Pau VI, en una celebració que coincideix amb la clausura del Sínode extraordinari de la família.

Giovanni Battista Montini, nascut l'any 1897, ocupà la càtedra de Pere des de 1963 fins a 1978. Un pontificat que amb gran esforç va continuar i concloure el Concili Vaticà II, inaugurat pel seu predecessor, Joan XXIII; va lluitar per la pau al món en plena guerra freda i per la unitat dels cristians.

Pau VI va pronunciar-se sobre el control de la natalitat (*Humanae vitae*), sobre la presència de l'Església en el món (*Ecclesiam suam*) i el progrés dels pobles (*Populorum progressio*). Va abordar amb molt sofriment els desordres doctrinals, desafeccions i la secularització de la societat, de l'Església i de molts sacerdots en el postconcili: «Ha entrat el fum de Satanàs en el temple de Déu» (1972).

Simplificà el protocol pontifici (es va treure la tiara) i la cúria vaticana, va suprimir cossos militars i va desfer vin-

cles amb la noblesa. Va impulsar el diàleg ecumènic; només cal recordar la històrica trobada amb Atenàgoras, patriarca de Constantinoble, a Jerusalem l'any 1967. Fou també el primer papa viatger: Terra Santa, Bombai (Índia), Nova York, Fàtima, Bogotà (Colòmbia), Ginebra, Uganda, Pakistan, Filipines, Samoa Occidental, Austràlia, Hong Kong i Ceilan foren les seves sortides internacionals.

Fou un gran promotor del moviment polític de la democràcia cristiana i l'Acció Catòlica, enfront dels totalitarismes, ja des de la seva etapa com a arquebisbe de Milà. Els seus vincles amb el món polític van tenir un final amarg amb l'assassinat del seu gran amic el *premier* italià Aldo Moro l'any 1978. Al nostre país també és conegut pels seus enfrontaments amb el règim franquista, a causa de les execucions de presos polítics i l'amenaça d'expulsió del llavors bisbe de Bilbao, Añoveros, per un pronunciament que havia fet sobre el País Basc. Pregueu per l'Església, beat Pau VI!

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu»

Diumenge XXIX durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes.

»Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

(45,1.4-6)

Salm responsorial

Doneu al Senyor honor i majestat.

(Salm 95)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

(1,1-5b)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la

seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

(22,15-21)

«No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se»

Agenda

Lit. hores: Setmana I

20 dilluns

—Santa Irene, màrtir (s.VI)
—Santa Adelina, verge (†1125)
Efesis 2,1-10 / Salm 99 /
Lluc 12,13-21

21 dimarts

—Santa Úrsula, màrtir (s.X)
—Sant Hilarió, abat (306-371)
—Santa Griselda, verge.
Efesis 2,12-22 / Salm 84 / Lluc
12,35-38

22 dimecres

—Santa Salomé
—Santa Càndida, màrtir
—Sant Joan Pau II, papa (1920-2005)
Efesis 3,2-12 / Salm: Isaïes 12,2-
3.4bcd.5-6 / Lluc 12,39-48

23 dijous

—Sant Joan de Capestrano, prevere
(1385-1456)
Efesis 3,14-21 / Salm 32 /
Lluc 12,49-53

24 divendres

—Sant Antoni M. Claret, bisbe
(1807-1870)
Efesis 4,1-6 / Salm 23 / Lluc 12,54-59

25 dissabte

—Sant Bernat Calbó, bisbe (1180-1243)
Efesis 4,7-16 / Salm 121 /
Lluc 13,1-9

26 diumenge XXX de durant l'any / Cicle A

—Sants Llucià i Marcià, màrtirs
—Sant Evarist, màrtir. Papa (97-105)
Èxode 22,20-26 / Salm 17 / 1Tessa-
lonicencs 1,5c-10 / Mateu 22,34-40

Arreu de la terra

Mn. Marc Majà i Guiu

Les lectures d'avui, diumenge del Domund, recullen alguns dels principals temes de la nostra fe.

D'una banda, apareix la universalitat del projecte de Déu: Ell vol ser conegut per tothom. Així ho testimonia Isaïes, a través del qual Déu mateix s'adreça al rei pagà Cir per dir-li: «Et crido pel teu nom [...], tot i que no em coneixes.» En efecte, per iniciativa gratuïta de Déu, Cir serà el governant que retornarà la llibertat perduda al poble d'Israel, exiliat a Babilònia. I així ho testimonia també el salm, que conté una invitació amplíssima a la lloança: «Canteu al Senyor arreu de la terra.» En segon lloc, apareixen les virtuts teològals. Sant Pau elogia els cristians de Tessalònica en aquests termes: «La vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, nostre Senyor, aguanta les adversitats.» Fe, que cal propagar; caritat, incansable en el bé; esperança, que és font de sosteniment enmig de les dificultats.

Per últim, l'evangeli ens presenta un Jesús summament clarividenc: «Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.» El bon Mestre ens instrueix sobre la justa separació entre les coses de Déu i les del món. No pas per portar-nos a una mena de doble vida (viure davant de Déu o viure davant dels homes), sinó, ben al contrari, per reconèixer la legítima autonomia de les coses creades.

Déu vol ser estimat per tothom. Per això està a punt per a donar-nos els seus dons. Visquem justament, retornant a cadascú el que li correspon, i així col·laborarem amb el seu projecte de salvació.

La imatge

«La moneda del Cèsar» (1646). Antonio Arias. Museu del Prado. «Retorneu al Cèsar...» Voler fer d'aquesta frase un tractat jurídic sobre les relacions entre l'Església i l'Estat és fer-li dir més del que diu. Insinua, això sí, el principi d'autonomia de les coses temporals. Tots dos àmbits han de servir la persona.

Com podem col·laborar amb els missioners?

Delegació Episcopal de Missions

Avui, el Diumenge Mundial de les Missions, és el dia en què l'Església universal resa i col·labora econòmicament en favor de l'activitat evangelitzadora dels missioners i missioneres.

Nosaltres podem col·laborar amb els missioners:

—Pregant perquè Déu fecundi amb la seva gràcia el treball que realitzen.

—Econòmicament, per mitjà de les OMP (Obres Missionals Pontífiques), que per encàrrec del Sant Pare, distribueixen equitativament els donatius dels fidels entre tots els territoris de missió.

Sense aquestes ajudes, seria impossible l'activitat missionera i pastoral d'aquestes esglésies naixents, que constitueixen el 38% de l'Església catòlica.

Les necessitats que atenen les OMP

són ordinàries (sosteniment de les diòcesis, de les comunitats cristianes i de les persones que treballen al seu servei en l'evangelització i en la pastoral) i extraordinàries (construcció d'esglésies i capelles, sosteniment de les comunitats religioses, ajudes a projectes socials, educatius i sanitaris...).

Els missioners, plens d'alegria, com ens recorda el lema de la campanya d'enguany, comparteixen amb els més pobres la seva experiència de fe.

Doncs fem avui un any més costat els nostres missioners que fan tan bona feina i procurem que se sentin recolzats per tota la comunitat cristiana tant amb les pregàries com amb les aportacions econòmiques que avui es faran a tota la diòcesi de Vic.

Notícies Breus

Recés diocesà de la Renovació Carismàtica

Tal com vam anunciar fa uns quants dies, el pròxim dissabte dia 25 d'octubre tindrà lloc a la parròquia de la Soledat d'Igualada el recés diocesà de la Renovació Carismàtica, amb el títol «Units en l'Esperit».

Les activitats començaran a les 10 del matí amb el següent programa: acolliment; 10,30, laudes; 11,00, ensenyament, a càrrec de Mn. Joaquim Climent; 11,45, descans; 12,00, ensenyament, a càrrec de Mn. Joaquim Climent; 12,45, descans; 13,00, ensenyament, a càrrec del bisbe Romà. De 2 a 4 de la tarda, dinar (vegeu informació a part). A les 16,15, adoració-intercessió. A les 17,00, clausura amb l'eucaristia presidida pel bisbe.

Pel que fa al dinar, es podrà fer a l'Ateneu Igualadí, a un preu de 10 euros; o, qui ho prefereixi, podrà portar-se el dinar i consumir-lo en els locals de la parròquia. Per als qui vulguin el menú, es prega avisar el Sr. Tomàs per telèfon (93 804 19 36) o bé enviant un c/e a l'adreça: tcn.acs@gmail.com.

«La meva ordenació arriba en una edat adulta, però el Senyor crida quan menys t'ho esperes»

Florenci Gras Santolari rebé l'ordenació sacerdotal a la catedral de Vic

Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, va conferir l'ordenació sacerdotal a Mn. Florenci Gras Santolari en una celebració que tingué lloc diumenge passat, dia 12, a la catedral i que aplegà molts preveres i fidels de les parròquies on ha estat vinculat: Sant Sadurn de Callús, la Sagrada Família d'Igualada i Sant Hipolit de Voltregà.

La vocació sacerdotal

En la seva homilia, el bisbe va demanar que tots «siguem bons col·laboradors del Senyor en la tasca de fomentar vocacions sacerdotals. Hem de pregar confiadament; hem de conrear les llavors de vocació sacerdotal en el cors dels infants, dels joves, dels homes. Hem de fer propostes clares i engrescadores. Necessitem tant els bons i sants sacerdots que no ens hem de cansar mai de demanar aquest do». El bisbe va reconèixer «dolor» per aquesta manca de preveres: «quantas parròquies no poden tenir el sacerdot amb més presència enmig d'elles! Quants diumenges i festes els sacerdots han d'anar a una, dues, tres, quatre o més parròquies! La presència del sacerdot de Crist fa tant de bé enmig dels hospitals, de les famílies, de les presons, de les escoles, dels grups, dels joves, dels infants, dels malalts... Senyor, tingueu pietat i misericòrdia de nosaltres i do-

neu-nos els sacerdots que necessitem en aquests moments de nova embranzida evangelitzadora».

Adreçant-se al nou prevere, el bisbe li digué: «És gran el misteri que avui rebràs per la imposició de les mans i la pregària de l'Església. Aquest do et demana la totalitat del seu ésser, ànima i cos, intel·ligència i cor. Avui no reps l'encàrrec de ser sacerdot, sinó que seràs constituït sacerdot de Crist. En la teva vida no hi haurà res que no sigui sacerdotal. Hauràs de viure de tal manera que tots puguin veure en tu la presència de Crist, quan treballis i quan reposis, quan et relacionis i quan et formis...» Mons. Romà Casanova va insistir en la importància de la pregària per a la vida sacerdotal: «Sense pregària el cor d'un sacerdot no pot trobar les raons per a continuar creient i estimant.»

Paraules d'agraïment de mossèn Florenci

El nou sacerdot, acabada la celebració, digué: «Certament que la meva ordenació de prevere arriba en una edat adulta, però el Senyor et crida quan un menys s'ho espera.» Després que mossèn Florenci comencés a formar-se com a diaca pel mateix bisbe i «en aquells cinc minuts que faltaven per al començament de la missa estacional, la meva vida va començar a fer un canvi, a sentir-me cridat per Déu». Fou l'inici d'un camí.

L'episcopat català es pronuncia sobre el moment polític actual

Nota dels bisbes en la reunió 212 de la Conferència Episcopal Tarraconense

En el moment que està vivint el nostre país, els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya exhortem els catòlics i tots aquells que vulguin escoltar-nos, a examinar acuradament, a la llum de l'ensenyament social de l'Església, i a decidir amb responsabilitat com complir, si se'ns requereix, amb els nostres deures cívics i democràtics. I alhora fem una crida al diàleg, a la prudència i a tenir presents els principis fonamentals que són els del bé comú i el respecte a les persones.

Tenim el deure de parlar, perquè els catòlics formem part d'aquest poble que tant estimem i, com ens ha recordat recentment el papa Francesc, «ningú no pot exigir-nos que releguem la religió a la intimitat secreta de les persones, sense cap influència en la vida social i nacional, sense preocupar-nos per la salut de les institucions de la societat civil, sense opinar sobre els esdeveniments que afecten els ciutadans» (*Evangelii Gaudium*, núm. 183).

El manament nou de l'amor que Jesús ens ha deixat, comporta estimar totes les persones i també les realitats socials. Els cristians del nostre país ens reconeixem i ens refer-

mem en la tradició ininterrompuda de fidelitat a la llengua, a la cultura i a les institucions pròpies de Catalunya. Per això som cridats a ser ciutadans que contribueixin positivament al bé comú i que s'esforcin sempre a considerar els altres homes i dones d'arreu com a veritables germans. Som cridats a promoure la pau, el respecte a les persones, el desenvolupament humà integral i els drets humans, així com a tenir una cura especial pels més pobres i els més febles de la societat.

També en aquest moment històric volem recordar la importància dels drets de totes les persones i dels pobles, la llibertat de consciència i el dret a creure i practicar la pròpia fe. Aquestes llibertats són tan importants com fràgils, tal com s'ha demostrat amb massa freqüència al llarg de la història. Aquestes llibertats són absolutament essencials per a una societat democràtica moderna i cal vetllar per tal que no siguin limitades ni a Catalunya, ni a l'Estat Espanyol ni en el context europeu.

Els bisbes de Catalunya, l'any 1985, als inicis de la recuperació democràtica, en el document *Arrels cristianes de Catalunya*, que es féu seu el Concili Provincial Tarraconense de 1995, constataven la realitat nacional de Catalunya amb més de mil anys d'història, i demanaven que se li aplicués la doctrina del Magisteri eclesial sobre nacionalitats i minories nacionals.

«Desitgem que tots els catòlics continuïn participant positivament i activament en la vida pública»

I l'any 2011 escrivíem aquest text que en les circumstàncies actuals manté plena vigència: «Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» (*Al servei del nostre poble*, núm. 5).

Els laics cristians han d'estar molt presents en la societat, comproment-se en el camp de la política, la cultura, l'economia, etc., perquè res no és aliè a una Església que vol ser «experta en humanitat», com afirmà profèticament el papa Pau VI. Tots els cristians tenim el deure d'aportar els continguts i els valors de l'Evangeli a les re-

alitats temporals de la societat per tal que creixin la justícia, la fraternitat, la solidaritat, la gratuïtat. Si bé això és sempre necessari, ho és molt més en aquest temps en què encara ens toca viure les greus conseqüències d'una crisi econòmica que afecta durament gran part de la nostra societat.

Desitgem que tots els catòlics continuïn participant positivament i activament en la vida pública, que fomentin el diàleg i l'entesa, i garanteixin que el missatge cristià i els seus valors impregnin la societat, en benefici de tothom.

El nostre país en aquest moment de la seva història ha de poder comptar amb la nostra oració perseverant i fidel. Per això exhortem a pregar per la pàtria, perquè Déu faci «que, amb la prudència dels governants i l'honradesa dels ciutadans, es mantingui ferma la concòrdia i la justícia, i que tin-

guem un progrés constant en la pau» (*Missal Romà*, p. 885). Així ho supliquem en la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, demanant a santa Maria que «tregui de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunti tots els seus fills amb cor de germans».

Barcelona, 3 d'octubre del 2014

El llibre

Como es Dios según santa Teresa

Rogelio García Mateo

Una proposta per a aquest Any Jubilar Teresià que acabem de començar. Teresa de Cepeda i Ahumada, més coneguda pel nom de santa Teresa de Jesús o simplement Teresa d'Àvila (Àvila, 28 de març de 1515 – Alba de Tormes, 4 d'octubre de 1582), va ser una religiosa, doctora de l'Església, mística i escriptora espanyola, fundadora de les Carmelites Descalces. La profunditat mística de santa Teresa de Jesús comporta una trobada amb Déu d'un nivell excepcional. Per a aquesta obra aprofundeix en els sentiments, vivències, intuïcions, penes i alegries que li va produir la seva proximitat amb Déu. Una cosa és certa: Déu és per a ella no solament l'Omnipotent, l'Absolut, l'Etern i Infinit, sinó, sobretot, una Comunió d'Amor, semblant a un bon pare i una bona mare amb els seus fills, un espòs i una esposa, un amic... Per això va poder exclamar: «Solo Dios basta.»

«Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria» (EG,1).

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc, en les primeres paraules de la seva exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* ens diu: «Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria.» I d'aquestes paraules del Papa surt el lema per a la Jornada Mundial de la Propagació de la Fe, el DOMUND, d'aquest any: «Reneix l'alegria.» Amb aquest lema es vol fer present l'acció dels missioners i missioneres arreu del món. Ells fan present la missió de l'Església de portar Crist al cor dels homes i dones sense cap distinció de països o llengües, de cultures o de religions. El papa Pau VI, que en aquesta data del 19 d'octubre serà beatificat, deia en un document profètic, *Evangelii nuntiandi*: «L'Església manté viva la seva empena missionera i se sent responsable davant de tots els pobles. No reposarà fins que no hagi posat per la seva part tot el que sigui necessari per a proclamar la Bona Nova de Jesús Salvador» (núm. 53).

Els missioners són particularment presents en els mitjans de comunicació i en moltes de les nostres converses, perquè molts d'ells estan en els països d'Àfrica occidental que sofreixen l'epidèmia de l'ebola. Ho són especialment els missioners que han estat infectats amb aquest virus i els qui han mort. La presència dels missioners en aquests països parla d'una fidelitat al Senyor que els porta al servei dels més pobres, fent present l'amor de Déu i el seu Regne.

Els missioners són els qui porten en el cor l'alegria de l'Evangeli i experimenten l'alegria d'evangelitzar

Els missioners són els qui porten en el cor l'alegria de l'evangeli i experimenten l'alegria d'evangelitzar. Ells

són autènticament deixebles i missioners. No entenen la seva fe sense l'evangelització, sense portar l'evangeli a tots els qui troben en el seu camí missioner. Ells també experimenten com l'alegria omple el seu cor quan viuen el que són. De fet, no es cansen de dir que reben més del que donen. El fruit de la missió és l'alegria en el cor del qui s'obre a Crist i l'alegria en el cor del qui evangelitza.

Però tots els cristians som missioners i evangelitzadors. Ho hem de ser sempre allà on estiguem. La missió evangelitzadora entre nosaltres no ens pot fer oblidar la missió més enllà de les nostres fronteres geogràfiques. Els missioners són nostres. Encara més, tots hem de dir: «Jo sóc Domund», perquè preguem per les missions i els missioners, perquè donem ajut econòmic a les obres dels missioners, perquè donem suport a les vocacions missioneres. Hem de ser una Església en sortida missionera, vivint l'alegria d'evangelitzar. Hem de sentir ben nostres els missioners.

